

Música Festera enfrent de Música Tribal

mateix, ens cal fer un plantejament seriós d'aquesta música com a fet ètnic, que desgraciadament va quasi sempre en contra de l'evolució del seu llenguatge com a música no funcional.

És ben cert que les sensacions primàries —i d'aquestes en sap molt la música festera— són les més visceral i intuïtives, però alhora, es transformen en veritats innegables i racionalment inqüestionables. La nostra música passa per ser una d'aquestes sensacions aclaparadores que ens arriben de forma directa, sense intermediaris, i davant de les quals actuem instintivament. Però, el que hem de tenir ben present és que aquests mateixos valors de la música d'una ètnia, es tornen en molts moments distorsionadors de la lògica i necessària evolució de la pròpia música, que com el llenguatge que és, es troba constantment canviant i evolucionant.

La música festera es pot transformar lamentablement, en un munt d'aquestes sensacions "primitives", on la tensió acumulada —vertader paradigma de la pròpia música— en la preparació d'un fort o la intervenció de la percussió amb ritmes característics —tribals a la fi— ens pot fer alçar de la cadira, siga a la sala de concerts o al carrer de Sant Nicolau. És precisament aquest el punt més delicat d'aquesta reflexió obligada —almenys per a mi— en el moment en què ens trobem. La nostra música festera no pot estar farcida solament de sensacions i emocions extramusicals, ha de tenir a més continguts musicals, però no immobilistes i fonamentalistes sinó en constant evolució i creixement. El codi de la nostra música —la del nostre poble— és molt més ampli que el ritme obsessiu d'un parell de timbals o la intervenció cridanera —moltes vegades excessiva— dels metalls.

Tots sabem que la música festera ens parla de moltes més coses que el seu propi contingut musical, que ens fa arribar més sensacions o almenys d'un altre origen que qual-sevol altra. Però, tal vegada per això

Felices fiestas

Para disfrutar más seguros

**Mutualidad
de Levante**